

Ülfet bir gaflet perdesidir

Mucize uzakta değil; soluduğumuz havada, attığımız adımda, atan kalbimizde, göremediğimiz ama her an işleyen o büyük nizamda gizli. Önemli olan, o alışkanlık perdesini yırtıp **“Neden?”** ve **“Nasıl?”** sorularını sorabilmek.

Elma Kolay da Armut Mu Zor?

Eğer bir elma ağacından armut çıksaydı, hayretten ne yapacağımızı şaşırdık. Hâlbuki aynı ağaçta binlerce elma yetişir de dönüp bakmayız bile.

Acaba elma, sanat itibariyle daha mı basittir? Yahut onu yaratmak kolay da armudu yaratmak zor mu? Elbette hayır. Bunun tek sebebi, kalbimizi körelten ülfet hastalığıdır. Alıştığımız için görmez, gördüğümüzü de düşünmez hâle geliriz.

Horoz Yapsa İnanmazsın, Tavuk Yapınca Görmezsın

Bir horozun yumurtladığını duysak güler, inkâr ederiz; “Olur mu canım?” deriz. Fakat tavuğun yumurtlaması bize neden sıradan gelir?

Tavuğun yumurtlaması bizim için normalken horozun yumurtlaması niçin bizi şaşırtır? Tavuktan yumurtanın çıkması kolayda horozdan çıkması zor mudur?

İnsan Yapsa Mucize Dersin İnek Yapsa Sıradan

Bir insan eline aldığı kupkuru otlardan bembeyaz bir süt yapsa, hayretten aklımız başımızdan giderdi. “Nasıl bir mucize!” derdik. Ama bir ineğin yediği o kupkuru otların, onun bedeninde tertemiz süte dönüşmesi bize son derece normal geliyor.

İlkinde hayret ederken ikicisi bizim için ne kadar sıradan.

Odundan elma portakal yapılması mucize değil mi?

Bir adam elindeki kuru odun parçalarından renk renk meyveler; elmalar, çilekler, muzlar yapsa hayretten donup kalırdık. “Bu nasıl bir sanat, nasıl bir mucize!” derdik. Ama şuursuz, kupkuru odun parçalarından; renkleri ayrı, kokuları ayrı, tatları bambaşka meyvelerin çıktığını her gün görürüz de bize sıradan gelir.

Hayat sahibi bir insanın odundan elma portakal yapması mucize de... Hayatsız odun parçalarından bu meyvelerin çıkması mucize değil midir?

Her Gün Mucizeyle Konuşuyorsun

Bir insan avucundaki havayı alıp içine türlü sesleri, kelimeleri yerleştirse; sonra o görünmez

havadan anlamlı konuşmalar çıkarsa buna inanmakta zorlanırdık.

Ama ağızımızdan çıkan seslerin, görünmeyen havada şekillenip kelimelere dönüşmesini hiç düşünmeyiz. Şuursuz havanın, manaları taşıyan bir vasıta olması mucize değil midir?

İçimizdeki Görünmez Fabrika

Eğer bir mühendis, yıllarca durmadan çalışan, kendi kendine tamir olan, bozulan parçalarını anında yenileyen, hiçbir yakıt ikmali yapmadan kendi enerjisini üreten bir makine yapsaydı, dünya onu konuşur, dahi ilan ederdi.

Oysa her birimizin göğüs kafesinde duran **kalp**, hiçbir şalteri olmadan, hiçbir ustaya ihtiyaç duymadan, bir ömür boyu kusursuz bir ritimle çalışır. Ama biz ona “vücudun bir parçası” der, geçip gideriz.

Milyarlarca İmza

Eğer bir ressam, dünyadaki bütün insanlar için birbirinden farklı, tek bir çizgisi bile benzemeyen milyarlarca portre çizseydi, ona “zamanın ötesinde bir sanatçı” der, saygıyla yad ederdik.

Oysa **yüzlerimize ve parmak uçlarımıza** baktığımızda; milyarlarca insan içinde birbirinin aynısı olmayan, her biri bir diğerinden bağımsız birer imza gibi tasarlanmış bu benzersizliği görürüz de, sanki fabrikasyon bir üretimmiş gibi hiç şaşırmayız.

Topraktaki Hazine

Eğer bir sihirbaz, bir avuç toprağı alıp ondan kırmızının en canlısını, yeşilin en tazesini, kokuların en baş döndürücüsünü çıkarıp; üstelik bunu hem göze, hem burna, hem de damağa bir ziyafet olarak sunsaydı, herkes alkıştan ellerini patlatırdı.

Oysa bir **tohumun**, toprağın karanlığında çatlayıp, kupkuru toprak ve sudan, mis kokulu bir çiçeğe veya tatlı bir meyveye dönüşmesi her bahar yaşanır. Biz ise bunu “mevsimin doğası” diyerek hafife alırız.

Gözbebeği ve Işık Odaklama

Eğer bir mühendis, üzerine düşen ışığa göre milisaniyeler içinde odaklanan, karanlıkta açılıp parlaklıkta kısılan, hem uzağı hem yakını anında netleyen bir kamera icat etseydi, bu teknoloji dünyayı sarsardı.

Oysa biz **gözbebeğimize** ve gözümüzün o kusursuz otomatik odaklama sistemine (fokus) hiç şaşırmıyoruz. Kendi kendimize “bu nasıl bir mühendisliktir ki, göz hiç uğraşmadan görüntüyü beynime kusursuz aktarıyor?” diye sormuyoruz bile.

Bir Damla Sudan; Kalp, Göz, Kulak, Sinir Sistemi

Bir mimar gelse ve bir kum tanesinden, içinde salonları, odaları, pencereleri, tesisatı olan bir gökdelen inşa etse, “bu nasıl bir güç, nasıl bir bilgi?” diye hayretler içinde kalırdık.

Oysa **anne karnında** bir damla sudan; kalp, göz, kulak, sinir sistemi ve iskeletin inşa edilmesi, her saniyesi hesaplanmış bir tasarım sürecidir. Ancak biz “biyolojik bir süreç” diyerek bu mucizevi inşaatı sıradanlaştırıyoruz.

Gece ve Gündüz Perdesi

Eğer gökyüzünde devasa bir perde olsaydı ve bir el her akşam o perdeyi çekip yıldızları sergileseydi, sabah olduğunda da o perdeyi kaldırıp güneşi yerleştirseydi; dünyadaki herkes bu “ışık gösterisini” izlemek için dururdu.

Oysa dünya, gece karanlığında uzayın sonsuz boşluğunu ve yıldızların ihtişamını, gündüz ise güneşin ışığını bize bedelsiz sunuyor. Biz ise “gece oldu, uyuyalım; gündüz oldu, çalışalım” diyerek, bu eşsiz sahne değişikliğini fark etmeden ömür tüketiyoruz.

Şapkadan Tavşana Hayret, Yumurta’ya Gaflet

Bir sihirbaz boş bir şapkadan tavşan çıkarsa alkışlarız; fakat her gün ölü yumurtalardan canlı varlıklar çıkaran Allah’ın kudretine karşı gaflet içinde kalırız.

Ülfet, bir “**algı körlüğü**” veya “**duyu tembelliği**” hastalığıdır. Bu hastalık, zihnin ve kalbin, sürekli tekrar eden hadiseleri “sıradan” olarak etiketleyip, onların içindeki olağanüstü sanatı ve mucizeyi filtrelemesi sürecidir.

Ülfet **bir bilinç uyuşmasıdır**: Olağanüstü olanın, sıradanlığın içinde boğulmasıdır.

Ülfet **bir gaflet perdesidir**: Gerçekliği, olduğu gibi değil, alıştığı kabulleriyle görmektir.

Bu hastalıktan kurtulduğumuzda,

Tıpkı bir çocuğun dünyayı ilk defa görüyormuşçasına taşıdığı o “**saf hayret**” duygusuna geri döneceğiz. Çocuk için yumurtadan çıkan bir civciv mucizedir; çünkü o, yumurtanın içinde bir civcivin saklı olduğunun bilgisini henüz “sıkıcı bir biyolojik gerçek” olarak paketlememiştir.

Ey Rabbimiz! Bizi ülfetin körlüğünden kurtar, eşyanın hakikatini görmeyi nasip et. Çünkü mucize her yerde, fakat eksiklik onu görebilen nazardadır.